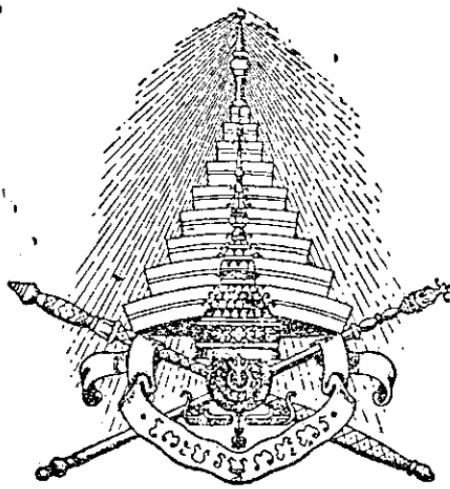

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ หน้า ๒๒

พระราชบัญญัติรัฐนตรี

พุทธศักราช ๒๕๗๓

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พงประปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการคำรัสเห็นอีเกล้าฯ ให้
ประกาศลงทราบทั่วทั้งว่า

โดยที่ทรงพระราชนิริยมเห็นสมควรแก้กฎหมายอันว่าด้วย
รัฐนตรี

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยบรมราชโองการ ดังนี้

เล่ม ๔๙ หน้า ๒๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๗๓

ข้อความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๕๗๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันที่ใช้บังคับนี้เป็นต้นไป ให้ยก
เดิกบวรดากฎหมาย กฎและข้อบังคับอันๆ ในส่วนที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งแบ่งกันบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “รถยนต์” หมายความว่า รถซึ่งเดิร์ตัวยกระดับ
“เครื่องจักรเครื่องกลเว็น” แต่ที่เดิร์บนร่าง

(๒) “รถฟรุ่ง” หมายความว่า รถซึ่งรถยนต์ลากไป
ข้างหลัง ขนานข้างหรือใส่ไปข้างหน้า

(๓) “รถยนต์สาธารณะ” หมายความว่า รถยนต์
รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร หรือของ
รถยนต์สาธารณะมีประเภทดังนี้

(ก) รถยนต์ประจำทาง คือรถยนต์บรรทุกคนโดยสาร
เดิร์ตามทางอันกำหนดไว้เรียกว่า “จ้างรายตัวโดยอัตราราวางเป็น

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ หน้า ๒๔

รัฐบัญญัติ หรือตลอดทางเที่ยวเดียวหรือหลายเที่ยว เพื่อไปถึงที่แห่งใดแห่งหนึ่งอันเป็นปลายระยะทางแข่งกันอยู่แล้ว

(๑) รถยนต์รับจ้าง คือรถยนต์สาธารณะนอกราชการ รถยนต์ประจำทาง

(๒) “รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์อย่างอื่น นอกจากรถยนต์สาธารณะ

(๓) “เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้อุปกรณ์สิทธิ์และให้รวมถึงผู้ครอบครองด้วย

(๔) “เสนานบดี” หมายความว่า เสนานบดีผู้มีหน้าที่รักษากฎหมายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) “นายทะเบียน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งเสนานบดีตั้งให้เป็นนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การจดทะเบียนและเครื่องหมายสำหรับรถยนต์

มาตรา ๕ รถยนต์ทั้งหลายต้องมีเครื่องอุปกรณ์ และส่วนควบคุมต้องตามกฎหมายเดียวกับทะเบียนและสำเนา กนายทะเบียนเสียเงินภาษีตามม่าตรา ๒๓, ๒๕ กันไปได้เสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมายเดียว จึงให้ใช้ได้

เล่ม ๔๙ หน้า ๒๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๗๓

แม้เมื่อได้จดทะเบียนเสียภาษีและค่าธรรมเนียมแล้ว ถ้าปรากฏว่า เครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบคุมพร้อมไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังต่อไปนี้ห้ามให้ใช้รถนั้น จนกว่าจะได้แก้ไขให้คันดัง

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนเรียกเงินภาษีกับค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายดังต่อไปนี้ รับจดทะเบียนรถยนตร์และออกหนังสือสำคัญให้ เว้นแต่ปรากฏว่ารถยนตร์นั้นนำกลับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายในเวลาใช้

มาตรา ๗ ห้ามห้ามมิให้ใช้ “รถยนตร์ส่วนบุคคล” เป็นรถยนตร์สาธารณะ เว้นแต่นายทะเบียนเห็นสมควรเปลี่ยนทะเบียนให้เป็นรถยนตร์สาธารณะและได้เสียภาษีเพิ่มทันอีกอย่างรถยนตร์สาธารณะตามกำหนดดูเวลาทั้งเหลืออยู่ในปั้นนี้ ส่วนรถยนตร์สาธารณะ ห้ามว่าใช้เป็นรถยนตร์ส่วนบุคคลได้

รถยนตร์สาธารณะที่จดทะเบียนเป็นรถบรรทุกสั่งของห้ามว่าจะใช้เป็นรถบรรทุกคนโดยสารก็ได้ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอันว่าด้วยรถให้เข้าห้องรับข้ามบรรทุกคนโดยสาร

รถยนตร์สาธารณะที่จดทะเบียนเป็นรถรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ห้ามห้ามมิให้ใช้เป็นรถบรรทุกสั่งของ นอกราชอาณาเขต

ของไปกับตัวผู้โดยสารคนหนึ่งๆ ไม่เกินห้านักยังสิบกิโลกรัม

มาตรา ๘ รถยนตร์ซึ่งมีไว้เพื่อขาย หรือเพื่อซ้อม เมื่อ
จะขับเพื่อการนั้น ๆ ต้องมีใบอนุญาตและมีเครื่องหมายพิเศษ
ตามกฎหมายเดียวกัน ใบอนุญาตและเครื่องหมายพิเศษที่กล่าว
นี้ใช้สับเปลี่ยนกันได้ ไม่จะเพาะคันรถ

มาตรา ๙ การขับรถตามความในมาตรา ๘ ผู้ใดใน
อนุญาตต้องบันทึกรายกิจการไว้ดังต่อไปนี้ทุกครั้ง ส่วน
เจ้าหน้าที่ตรวจได้ทุกเมื่อ

(๑) ยี่ห้อรถ และเลขเครื่องหมายเครื่องยนต์

(๒) ไปเพื่ออะไร

(๓) วัน เวลา ที่รถออกจากที่และกลับถึงที่

(๔) ชั้นผู้ขับ

มาตรา ๑๐ รถยนตร์สาธารณะและรถยนตร์ส่วนบุคคล
ที่จดทะเบียนเป็นรถบรรทุกของ ให้ใช้ชั้นรถทุกได้ไม่เกิน
ห้านักและจำนวนอันเจ้าหน้าที่ได้กำหนดให้ภายในบังคับ^{๑๑}
แห่งกฎหมายเดียวกัน

มาตรา ๑๑ รถยนตร์สาธารณะและรถยนตร์ส่วนบุคคล
อันได้จดทะเบียนแล้วนั้น ให้มีเครื่องหมายทะเบียน แต่ละ
ถ้าเป็นรถบรรทุกใหม่เครื่องหมายอัตราบรรทุกอย่างมาก หรือ

ເລີ່ມ ៤៧ ມາດ ຮາຊກິຈຈານບໍ່ເປົຍມາວັນທີ ២២ ພຸດກາຄມ ២៤ ៣

ກຳຫັດຈຳນວນຄົນໂດຍສາຮອຍ່າງມາກ ປຶດໄວ້ທີ່ຄົນຮັດໃນທີ່ອັນ
ເຈົ້າຫຼາທີ່ໄດ້ກຳຫັດໄໝ.

ເຄື່ອງໝາຍທະເບີນ ອັດຕານຮຽຖຸກ ກຳຫັດຈຳນວນຄົນ
ໂດຍສາຮ ໃຫ້ໃຊ້ຕາມແບບຂອງເຈົ້າພັກງານ

ມາດຕາ ១២ ໄນຄູ່ມືອຈດທະເບີນຮອຍນຕີສັນອາຍຸວັນທີ ៣១
ມືນາຄົມ ຖຸກປີ ເວັນແຕ່ຈະໄດ້ກຳຫັດວັນອື່ນໄວ້ໃນໃນຄູ່ມືອ

ມາດຕາ ០៣ ກາຣໂອນຮອຍນຕີ ທ່ານໃຫ້ຜູ້ໂອນແຈ້ງແກ່
ນາຍທະເບີນກາຍໃນກຳຫັດຫ້ວັນ ນັນແຕ່ວັນໂອນ

ມາດຕາ ១៤ ຮອຍນຕີທີ່ມີໜາດກວ້າງຍາວ ຜ້ອນ້າຫັນກ
ຮົມທັນ້າຫັນກປຽກທຸກເກີນອັດຕາທີ່ເສັນາດີກຳຫັດໄວ້ ທຳມ
ໄມ້ໃຫ້ເຕີບນັດນແລະທາງຫລວງ

ມາດຕາ ១៥ ດ້ວຍບ້າຍຮອຍນຕີໄປໄວ້ທ່າງທ່ອງທີ່ ໃຫ້ແຈ້ງ
ຄວາມຕ່ອນນາຍທະເບີນທ່ອງທີ່ເຄີມແລະທ່ອງທີ່ໄໝໆກາຍໃນສົນຫ້ວັນ

ຜູ້ໄດ້ສົ່ງ ຜ້ອນ້າຮອຍນຕີເຂົ້າມາຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອ^{ເພື່ອ}
ຈຳນ້າຍຫຼືສ່ວັງຂຶ້ນໄໝໆເພື່ອຈຳນ້າຍ ຜູ້ນີ້ຕ້ອງສົ່ງນັ້ນໜີ້ຮັນ,
ແລະຈຳນ້າຍ ໃຫ້ແກ່ນາຍທະເບີນກ່ອນວັນທີ ១៥ ຂອງເດືອນ
ໄໝໆທຸກ ຖື ເດືອນ ນັ້ນໃຫ້ມີຮາຍກາຄາມທີ່ກຳຫຼຸດໄວ້ໃນ
ກົງເສັນາດີ

หมวด ๒

ใบอนุญาตขับรถยนตร์

มาตรา ๑๖ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๑ ผู้ขับรถยนตร์ ต้องรับใบอนุญาตขับจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ใบอนุญาตขับรถยนตร์มี ๓ ชนิด คือ

(๑) ใบอนุญาตขับรถยนตร์ส่วนบุคคล นอกจากรถ
จักรยานยนตร์

(๒) ใบอนุญาตขับรถยนตร์สาธารณะ นอกจากรถ
จักรยานยนตร์

(๓) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนตร์

ใบอนุญาตชนิดที่ ๑ จะใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๒,
ที่ ๓ ไม่ได้

ใบอนุญาตชนิดที่ ๒ ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๑ ได้แต่
จะใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๓ ไม่ได้

ใบอนุญาตชนิดที่ ๓ ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่ ๑ ที่ ๒
ไม่ได้

ใบอนุญาตขับรถยนตร์ทุกชนิดสิ้นอายุเพียงวันที่ ๓๑
มิถุนายนทุกปี

ເລີ່ມ ແລ້ວ ມີ ອະນຸຍາດ ຮາຊີກິຈຈານເບກຍາ ວັນທີ ๒๒ ພຖມກາຄມ ແກສະກຳ

ມາຕຮາ ១៩ ບຸກຄລຜູ້ໄດ້ເມື່ອໄດ້ແສດງໃຫ້ເນື່ອໃຫຍ່
ທະເບື່ນ ວ່າຕົນເປັນຜູ້ມີວຸฒິແລະລັກມະນະດັ່ງຕໍ່ອີປິໂຕ ທ່ານວ່າ
ຂອບທີ່ໄດ້ຮັບໃນອນຸໝາດຂໍບຽນຕົວສ່ວນບຸກຄລ

(១) ມີຄວາມຮູ້ແລະຄວາມສາມາດໃນການຂໍບຽນຕົວ

(២) ມີຄວາມຮູ້ຂໍອັນດັບການເດີຮັດ

(៣) ຮ່າງກາຍໄນ່ຖຸພພດກາພ ສາມາດຂໍບຽນຕົວໄດ້

(៤) ອາຍຸສົບແປດປຶ້ນໄປ

(៥) ໄນນີ້ໃນອນຸໝາດອູ່ແລ້ວ ໄນວ່າໃນອນຸໝາດນີ້ຈະໄດ້
ດູກງດຫຼືວ່າໄມ້

ດຳຈະຮັບໃນອນຸໝາດຂໍບຽນຕົວສ່າຫະລັດ ຕົ້ນມີວຸฒິແລະ
ລັກມະນະດັ່ງຕໍ່ອີປິໂຕດ້ວຍ

(៦) ມີອາຍຸຍື່ສົບປຶ້ນໄປ

(៧) ພຸດການຍໍາໄທໄດ້ພົວຄວາ

(៨) ຮູ້ກ່ານນແລະທາງໜລວງພອຄວາໃນຈັງຫວັດນີ້

(៩) ປຣາສາກໂຣຄຕິດຕໍ່ອ ຜົ່ງປຣາກູແກ່ຕານາຍທະເບື່ນ
ທໍາໄໝເຫັນວ່ານີ້ເປັນທີ່ຮັງເກີຍຈຳກັດປະກາດ

(១០) ຍັງໄໝເກຍຮັນພຣະຮາຊ້າຈ່າຍດີ່ຈຳຄຸກໂດຍຄຳພິພາກຍາ
ທີ່ສຸດເພວະຄວາມຜິດຕາມພຣະຮາຊ້ບ້າລູ້ຕື່ນີ້ ນ້ຳຄວາມຜິດຕາມ
ກູ້ໜາຍລັກມະນະອ້າງໝາມາຕຣາທໍາໄປນີ້ ມາຕຮາ ១៩, ປຶງ

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ หน้า ๓๐

มาตรา ๑๗๖ นະພາບການໃຊ້ໄວ້ຜູ້ອນກະຮຳພິດຕາມມາตราທີ່
ຮະບຸຕ່ອນນີ້ໄປ ມາຕຣາ ๑๗๖ ປຶ້ງມາຕຣາ ๑๘๖; ມາຕຣາ ๑๘๘ ປຶ້ງ
ມາຕຣາ ๑๙๔; ມາຕຣາ ๒๐๑ ນະພາບເນື່ອເກີຍວ່າງກັນຄວາມ
ພິດໃນມາຕຣາຕໍ່າງໆ ແກ່ງການ ๒ ສ່ວນທີ່ ແລ້ວ ໂັນໄດ້ຮັບໄວ້ຂ້າງຕົ້ນ;
ມາຕຣາ ๒๐๒ ປຶ້ງມາຕຣາ ๒๐๖; ມາຕຣາ ๒๐๘; ມາຕຣາ ๒๔๓ ປຶ້ງ
ມາຕຣາ ๒๔๕ ວຽກ ໃ; ມາຕຣາ ๒๔๖; ມາຕຣາ ๒๔๕ ປຶ້ງ
ມາຕຣາ ๒๔๕; ມາຕຣາ ๒๖๘ ປຶ້ງມາຕຣາ ๒๗๐; ມາຕຣາ ๒๗๓ ນະພາບ
ເກີຍວ່າກັນມາຕຣາ ๒๗๐; ມາຕຣາ ๒๗๓ ປຶ້ງມາຕຣາ ๒๗๓;
ມາຕຣາ ๒๘๘ ປຶ້ງມາຕຣາ ๓๐๕; ມາຕຣາ ๓๐๖; ມາຕຣາ ๓๑๒;
ມາຕຣາ ๓๑๔; ມາຕຣາ ๓๑๗ ປຶ້ງມາຕຣາ ๓๑๕; ມາຕຣາ ๓๑๑ ປຶ້ງ
ມາຕຣາ ๓๑๕; ມາຕຣາ ๓๑๕ (๒); ມາຕຣາ ๓๓๕ ອຸນໝາຕຣາ ๑๙;
๑๘, ๒๔; ມາຕຣາ ๓๓๖ ອຸນໝາຕຣາ ๑๕

ມາຕຣາ ๑๕ ຄໍາປ່າກສູວ່າຜູ້ຮັບໃບອນໝາຕົບຮັບຍິນຕົວຜູ້ໃດ
ໜາດວຸฒິແລະ ດັກຍະນະທີ່ບໍ່ມີຜົດໄວ້ໃນມາຕຣາ ๙ ກົດ ທີ່
ນັກພວ່ອງໄປກາຍຫັດ ເມື່ອໄດ້ຮັບໃບອນໝາຕົບແລ້ວກົດ ທ່ານໄໝ
ນາຍທະເບີນຄອນໃບອນໝາຕົບກືນມາມ່າເສີຍ

ຄໍາປ່າກສູວ່າ ຜູ້ຮັບໃບອນໝາຕົບຂັບຮັບຍິນຕົວຜູ້ໃດ

(ก) ต้องคำพิพากษาย่าที่สุดให้ปรับฐานกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายเด่นดังออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นคำสั่งเกี่ยวกับการเดิรรถ หรือ

(ข) ต้องคำพิพากษาย่าที่สุดให้ปรับในฐานขั้นรถหรือกระทำการได้ ๆ ด้วยอาการอันน่าเป็นกัยต่อประชาชน หรือ

(ค) มีผู้ยื่นเข้ามายกถ่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนน หรือทางหลวง โดยชั่วชั้น ดูหมิ่น หรือรังแกรบกวนคนขับรถด้วยกันก็ได้ คนโดยสารก็ได้ หรอกคนเดิรรถก็ได้ ท่านว่านายทะเบียนจะเรียกใบอนุญาตมาจัดไว้ก็ได้

ท่านห้ามนี้ให้ยึดใบอนุญาตขั้นรถยนต์เกินกว่าหนึ่งปี แต่ว่าในกรณีที่จะกล่าวต่อไปนี้ คือ ผู้ขับต้องหาดีอาชญาในประเภทอันได้ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ อนุมาตรา ๑๐ หรือใน

ข้อ (ก) และ (ข) ที่กล่าวข้างต้น ท่านว่าการยึดอาจต้องดำเนินแต่เวลาขึ้นพองต่อศาลได้ส่วนเป็นคืนไปจนถึงเวลาที่คำพิพากษายังที่สุด กำหนดเวลาจึงยึดในกรณีเข่นนี้อาจเกินหนึ่งปี ก็ได้ ในระหว่างยึดนั้น ท่านว่าไม่ให้นายทะเบียนต่ออุญาในอนุญาต

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบkaya เล่ม ๔๙ หน้า ๓๒

เมื่อได้ยึดใบอนุญาตไว้แล้ว ให้นายทะเบียนสลักหลัง
ใบอนุญาตไว้

มาตรา ๒๐ ภายในบังคับมาตรา ๑๙ และ ๒๑ ห้ามมิให้
เข้าของรถ หรือคนขับยомให้ผู้ไม่มีใบอนุญาตหรือผู้มีใบ
อนุญาตขับรถประเทือน เข้าขับรถของตนหรือซึ่งตนเป็น
คนขับ

มาตรา ๒๑ ผู้ได้ฝึกหัดขับรถยนตร์ ต้องมีผู้ช่วยได้รับ^{๑๒๓}
อนุญาตให้ขับรถยนตร์มาแล้วไม่น้อยกว่าปีหนึ่งควบคุมอยู่ด้วย
ในการฝึกหัดขับ ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้น ท่านว่าผู้
ควบคุมต้องรับผิดด้วยในทางแพ่ง เว้นแต่เมื่อพิสูจน์ได้ว่า^{๑๒๔}
ผู้ฝึกหัดฝืนทำสอนในเวลาที่ขับอยู่นั้น

ห้ามมิให้ผู้อื่นอยู่ในรถในเวลาฝึกหัดขับ นอกจักผู้
ควบคุมกับผู้ฝึกหัด

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตขับรถยนตร์ต้องมีใบอนุญาต
อยู่กับตัวในเวลาขับเอง หรือควบคุมผู้อื่นฝึกหัดเพอแสดง
ต่อเจ้าพนักงานได้เสมอ

ໜາວດ ๓

ກາຍ

ມາດຕາ ໨ ກາຍີ່ຮົມນີ້ອ້ອຽປະຈຳປີ ດັ່ງນີ້

(១) ຮັດພ່ວງ (ກາຍໃນນັ້ນກັນແຫ່ງອນຸມາຕຽາ ៦ ແລະ
ຕວໄປນີ້) ຄົນລະບໍ່ສົນນາທ

(២) ຮັດຍິນຕົວສ່ວນບຸຄຄລ ນອກຈາກຮັດສໍາຫຼັບບຣະຫຸກ
ຂອງແລະລາກໜູງ ໃຫ້ເກີບກາຍີ່ຕາມກຳລັງເກົ່າວົງຍິນຕົວ ໂດຍອ້ອຽ
ໜັງແຮງມ້າຫວີ່ອເສຍຂອງແຮງມ້າທ່ອສອງນາທ

(៣) ຮັດແທຣາເຕେວີ່ໃຫ້ເປັນເຄື່ອງນີ້ອີກສີກຣມຄັນລະ
ສົນນາທ

(៤) ຮັດຍິນຕົວນອກຈາກທີ່ຮູ່ໃໝ່ໃນອນຸມາຕຽາ (២) ແລະ

(៥) ໃຫ້ເກີບກາຍີ່ຕາມນີ້ຫັນກໂດຍອ້ອຽຕ່ອໄປນີ້

น้ำหนักกรณต์รวมกับ น้ำหนักบรรทุกท่อน้ำยาต อย่างมากเป็นกิโลกรัม	รถยนต์สาธารณะ สำหรับบรรทุกของ หรือสำหรับลากจูง	ราชบัณฑิตอื่น ๆ
ไม่นากกว่า ๑๐๐๐	๑๖๐ บาท	๑๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๑๐๐๑ ถึง ๑๕๐๐	๑๕๐ บาท	๑๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๑๕๐๑ ถึง ๒๐๐๐	๑๘๐ บาท	๑๕๒ บาท
ตั้งแต่ ๒๐๐๑ ถึง ๒๕๐๖	๒๑๐ บาท	๑๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๒๕๐๗ ถึง ๓๐๐๐	๒๔๐ บาท	๒๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๓๐๐๑ ถึง ๓๕๐๐	๒๗๐ บาท	๒๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๓๕๐๑ ถึง ๔๐๐๐	๓๐๐ บาท	๒๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๔๐๐๑ ถึง ๔๕๐๐	๓๓๐ บาท	๒๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๔๕๐๑ ถึง ๕๐๐๐	๓๖๐ บาท	๓๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๕๐๐๑ ถึง ๕๕๐๐	๓๙๐ บาท	๓๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๕๕๐๑ ถึง ๖๐๐๐	๔๒๐ บาท	๓๕๐ บาท
ตั้งแต่ ๖๐๐๑ ถึง ๖๕๐๐	๔๕๐ บาท	๓๗๕ บาท
ตั้งแต่ ๖๕๐๑ ถึง ๗๐๐๐	๔๘๐ บาท	๔๐๐ บาท
ตั้งแต่ ๗๐๐๑ ถึง ๗๕๐๐	๕๑๐ บาท	๔๒๕ บาท
ตั้งแต่ ๗๕๐๑ ถึง ๘๐๐๐	๕๔๐ บาท	๔๕๐ บาท

(๔) ในการคำนวณน้ำหนักน้ำคูล ให้ถือว่าคนหนึ่งมี

น้ำหนักเท่ากับกิโลกรัม

(๖) รถยนต์และรถพ่วงซึ่งใช้ล้ออย่างอื่น นอกจาก
ยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้อีกร้อย
ละยี่สิบ

(๗) รถจักรยานยนต์ให้เก็บภาษีคันละสิบบาท และ^๑
รถพ่วงของรถจักรยานยนต์คันละห้าบาท

(๘) วิธีคำนวณแรงม้าให้คิดตามตัวหารับซึ่งเสนอ庵ดีจะ
ประการสำคัญดังนี้

มาตรา ๒๔ รถยนต์ประจำทางที่ได้จดทะเบียนตาม
มาตรา ๕ แล้วนี้ ท่านว่าต้องรับใบอนุญาตพิเศษอีกชั้นหนึ่ง
ซึ่งใช้เดิมประจำทางได้ ใบอนุญาตพิเศษนี้ เรียกว่าใบอนุญาต
ประจำทาง ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำทางนี้ต้องเสีย^๒
เป็นรุ่งครึ่งปี ตามอัตราซึ่งเสนอ庵ดีเป็นผู้กำหนด ใน
อนุญาตประจำทางโอนกันไม่ได้

มาตรา ๒๕ เงินภาษีนี้ ท่านให้เสียล่วงหน้าต่อนาย
ทะเบียน จะเสียคราวละราคสามเดือนของปีหรือคราวละ
หลายงวด ก็ได้ แต่ถ้าเสียเป็นงวด ท่านว่าต้องเสียค่า^๓
ธรรมเนียมเพิ่มตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดีสำหรับการที่มา
เสียคราวหลัง ๆ ต่อมาในปีเดียวกัน

มาตรา ๒๖ รถยนตร์ดึงต่อไปนี้ ท่านว่าได้รับความยกเว้นค่าธรรมเนียมเดลากาย

- (๑) รถดูบเพลิง
- (๒) รถใช้ในราชการทหาร
- (๓) รถพยาบาล หรือรถบรรทุกศพ ซึ่งมิใช่รถสำหรับให้เช่า

(๔) รถของรัฐบาลหรือสุขาภินาณะเพาะที่ใช้ในการสร้างหรือบำรุงรักษาทาง

(๕) รถซึ่งผู้ค้ามีไว้ขาย

มาตรา ๒๗ ภายใต้รถยนตร์ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้ครอบครองเป็นผู้เสีย รถยนตร์ที่ได้เสียภาษีแล้วในปัจจุบัน ถ้าเปลี่ยนตัวผู้ครอบครอง ท่านว่าผู้ครอบครองใหม่ไม่ต้องเสียภาษีซ้ำ

มาตรา ๒๘ นายทะเบียนหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งเสนอต่อที่ให้มีอำนาจทำการตามพระราชบัญญัตินี้ อาจเข้าตรวจในที่ซึ่งมีเหตุที่ควรเชื่อว่ามีรถยนตร์ที่จะต้องเสียภาษีตามความในพระราชบัญญัตินี้ การเข้าตรวจดังว่านี้ ให้ทำให้ระวังพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๒๔ นายทะเบียนอาจทำคำสั่งเรียกบุคคลใดมี
เหตุควรเชื่อว่าจักค้องเสียภาษีรถยนต์ร่วมมายังสถานที่ทำการเพื่อ^{จะ}
สอบถาม ยึดห้อง จำนวน ประเภท ขนาดน้ำหนัก เลขหมาย^{จะ}
ตัวรถ และเลขหมายเครื่องรถยนต์

มาตรา ๓๐ ถ้าจำนวนเงินภาษีซึ่งต้องเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้นำมาชำระให้แก่นายทะเบียนภาษีในกำหนด^{จะ}
เวลาใช้รัฐ ให้นายทะเบียนแจ้งความเป็นหนังสือไปถึงผู้ที่จะ^{จะ}
ต้องเสียภาษี ให้นำเงินมาชำระที่ทำการของนายทะเบียน^{จะ}
ภาษีในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันได้รับคำแจ้งความ

ถ้าไม่ได้นำเงินมาชำระภายในกำหนดสิบห้าวัน ให้นาย^{จะ}
ทะเบียนทำคำสั่งมอบให้แก่พนักงานไปเรียกเก็บภาษี หรือ^{จะ}
ยึดรถยนต์มาไว้

มาตรา ๓๑ รถยนต์ที่ดูตามมาตรา ๓๐ นั้น ให้^{จะ}
เก็บรักษาระยะเวลาราวๆ ๕๗ วัน ถ้าไม่นำเงินภาษีและค่าใช้จ่ายในการยึด^{จะ}
ทรัพย์มาชำระภายในกำหนดนั้นใช้รัฐ ก็ให้ขายทอดตลาดรถ^{จะ}
ยนต์คันนั้น ถ้าขายทอดตลาดได้เงินเกินกว่าเงินภาษีและ^{จะ}
ค่าใช้จ่ายก็ให้คืนเงินที่เหลืออนั้นให้แก่เจ้าของไป

ห้ามไม่ให้พนักงานเข้าหน้าที่สร้าค่าในการขายทอดตลาด

หมวด ๔

บทลงโทษ

มาตรา ๓๒ เจ้าของรถหรือผู้ขับรถยนต์ผู้ใดกระทำการ
ฝ่าฝืนบทบัญญัติหมวด ๑ หรือบทบัญญัติตามมาตรา ๑๗, ๒๐, ๒๑
หรือ ๒๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้อง^{ชู}
ระวังไทยปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๓๓ ผู้ใดขับรถยนต์โดยไม่มีใบอนุญาต หรือ^{ชู}
เมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว หรือระหว่างใบอนุญาตถูกเจ้า^{ชู}
พนักงานยึดไว้ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๒๕ ท่านว่าผู้นั้น^{ชู}
มีความผิดต้องระวังไทยปรับไม่เกินร้อยบาท หรือจำคุกไม่^{ชู}
เกินหนึ่งเดือนหรือห้าปีปรับห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๔ ผู้ใดกระทำผิดดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) ให้คนอื่นใช้ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายอย่างหนึ่ง^{ชู}
อย่างใด ซึ่งเข้าพนักงานออกให้แก่คนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำเครื่องหมายอย่างหนึ่งอย่างใดของรถยนต์คัน^{ชู}
หนึ่งไปใช้ในรถยนต์อีกคันหนึ่ง

(๓) ใช้เครื่องหมายที่เข้าพนักงานออกและจำหน่ายให้^{ชู}
แก่ผู้อื่น

(๔) เป็นโดยวิธีใด ๆ หรือซ่อนทั้งหมดหรือแต่บุก
ส่วน ซึ่งเครื่องหมายทะเบียนที่เจ้าพนักงานออกให้ประจำ
รถของตน

ท่านว่าผู้นี้มีความผิดต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท
มาตรา ๓๕ ผู้ใดละเมิดกฎหมายดังขึ้นอย่างไร
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ ท่านว่าผู้นี้มีความผิด
ต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

ໜົມ ៥

ເປົ້າຕະລິດ

มาตรา ๓๖ ในเรื่องรายนตร์ที่มีผู้นำจากต่างประเทศ
เข้ามาใช้ในพระราชอาณาจักรชั่วคราว และมิได้จดทะเบียน
รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ปฏิบัติตามที่กฎหมาย
สยามได้ตกลงกับรัฐบาลของประเทศไทยนั้น ๆ

มาตรา ๓๗ รถยนต์และเครื่องอุปกรณ์ของรถยนต์
อันมีขอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีอยู่แล้วในพระราชอาณา
จักรก่อนวันประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ หรือซึ่งจะนำเข้า
มาในพระราชอาณาจักรภายใต้เวลาหากเดือนภายในหลังแต่วัน
ประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เสนาบดีมีอำนาจผ่อนผัน

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๗ หน้า ๔๐

ได้คำมั่นว่าจะแก้ไข แต่ถ้าอนุญญาตให้ใช้ต่อไป ท่านว่ามีให้เกินสามปี

มาตรา ๓๙ ให้เสนาบดีมีอำนาจออกกฎหมายด้วย

(๑) นำหน้ากฎบรรทัดอย่างมาก หรือกำหนดจำนวนคนโดยสารอย่างมาก สำหรับรถยนตร์ส่วนบุคคลชนิดบรรทุกของและรถยนตร์สาธารณะทุกชนิด

(๒) สีและเครื่องหมายสำหรับรถยนตร์สูงสาธารณะ

(๓) เครื่องแต่งกายและเครื่องหมายคนขับรถยนตร์สาธารณะ

(๔) ขนาดแผ่นป้ายเครื่องหมายและอันๆ ที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนรถยนตร์

(๕) ให้รถยนตร์ที่จดทะเบียนแล้วแสดงเครื่องหมายอย่างใดไว้บนที่ได้ในรถยนตร์

(๖) กำหนดขนาดกว้างยาวและน้ำหนักรวมทั้งน้ำหนักบรรทุกแห่งรถยนตร์ที่จะให้เดินทางสายด่วนได้โดยไม่ได้

(๗) เงื่อนไขในการใช้ล้อยางตัน

(๘) เงื่อนไขในการฝึกหัดขับรถยนตร์

(๙) กำหนดขนาดที่นั่งและระหว่างบรรทุกของและคนโดยสาร

(១០) ກໍາເນດແລະການໃຊ້ເຄື່ອງອຸປະກອດທີ່ຈະຕິດຮັດ ເຊັ່ນ
ໂຄມ ເຄື່ອງມອງຫລັງ ເຄື່ອງຫ້າມລ້ອ ແຕຣ ເຄື່ອງຮະຈັບເສີຍ
ທ່ອໄອເສີຍ

(១១) ເງື່ອນໄຂໃນການທີ່ຈະອນຸໝາດໃຫ້ຮູ້ອົບນຕົກທີ່ມີລ້ອ
ອຳນ່າງອື່ນ ນອກຈາກລ້ອຍາງເດີບນດັນທີ່ອໜ້າທຳກວາງ

(១២) ຄໍາຮຽນເນີຍມສຳຫັນເຄື່ອງໝາຍພີເສມ ເຄື່ອງ
ໝາຍທະເບີນຫຼື ເຄື່ອງໝາຍອື່ນ ອັນເກີຍວັກນກາຈຈດ
ທະເບີນປະຈຳປີ ຄໍາຮຽນເນີຍມໃນອຸໝາດຂັບຮູ້ອົບນຕົກ ຄໍາ
ຮຽນເນີຍມໃນອຸໝາດເດີບປະຈຳທາງ ແລະ ຄໍາຮຽນເນີຍມ
ກາຮອກໃນແກນ ກາຮແກ້ທະເບີນເນື້ອປັບປຸງ ເຈົ້າຂອງຮູ້
ກາຮຕຽບທະເບີນແລະແບບກໍາຮ້ອງ ແລະ ຄໍາຮຽນເນີຍມອື່ນ ຖ້າ
ອັນຈະຕ້ອງເຮັດກາມພະຈາກບໍ່ຜູ້ອື່ນ

(១៣) ຂໍ້ຄວາມອື່ນ ເພື່ອປັບປຸງຕິກາຣໄຫ້ເປັນໄປຕາມ
ພະຈາກບໍ່ຜູ້ອື່ນ

ມາດຮາ ៣៥ ເສັນນິດມີອຳນາຈອກກົງຂໍອັບັນກັບກໍາເນດ
ເງື່ອນໄຂກາຮອກໃນອຸໝາດເດີບປະຈຳທາງ ແລະ ມີອຳນາຈ
ທີ່ຈະຈຳກັດຈຳນວນໃນອຸໝາດນີ້ ໃດໆຕາມແຕ່ຈະເຫັນສົມຄວາມ
ເພື່ອນັບອັນກັນກາຮແໜ່ງຂັ້ນອັນສິ້ນເປັນໄປໂດຍເປົ່າປະໂຍ້ນ
ແລະ ອາຈເປັນອັນຕໍ່ຮ້າຍຕໍ່ອົບມືລອດກັຍຂອງປະຊາຊົນ ທີ່

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๗๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๙ หน้า ๔๒

มีอำนาจไม่ต้องใบอนุญาตเดิรรถประจำทาง เมื่อไม่จำเป็น เพื่อความสะดวกประโยชน์แก่การไปมา หรือจะไม่ย่อมออกใบอนุญาตเดิรรถประจำทางให้เดิรรถในถนน ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมแก่การเดิรรถยนตร์ประจำทางก็ได้

มาตรา ๔๐ ในอนุญาตเดิรรถประจำทางนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตปฏิบัตินอกพร่องในเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใช้ชรท่านว่านายทะเบียนประจำท้องที่ซึ่งปรากฏความบกพร่องขึ้น นั้นมีอำนาจสั่งด้วยไม่เกินสามสิบวัน แต่เสนอคดีมีอำนาจที่จะสั่งด้วยไม่มีกำหนดเวลาหรือจะสั่งถอนคืนเสียที่เดียว ก็ได้

มาตรา ๔๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นหน้าที่เสนอตั้งผู้ปกครองท้องที่ และนักนี้ให้เป็นหน้าที่เสนอตั้งผู้บัญชาติ การกระทำการที่จะรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้เสนอตั้งเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๗๓ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน